

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Sustentatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

S P S T E N T A T I O.

In qua D' ὁ ἄριστος quoddam in sensu, ut fiat admirabilior.

Philipp.

Ὅ γάρ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τῆς παρρηλικούτου χρόνου, τὸ εὖ παρὸς τὰ μέλλοντα βέλτερον ὑπάρχει. Γιὰ οὖν ἐστὶ τὸ τῶν ὄλων, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Τὸ δὲ ὄλων ποσὸν ἴσον ἔστω, καὶ κτῆνος τὰ πράγματα ἔχει, ἐκείνοισι, εἰ πάλιν ἂν προσήκε, παραπίοντα, οὐδ' ὡς ἔχει, οὐδ' ἀνεπιπύην αὐτὰ βελτίω γενέσθαι. Ἐπειτα οὐθυμήθων, καὶ παρ' ἄλλων ἀκέραια, καὶ τῶν εἰδότην, αὐτοῖς ἀναμιμητοκομένους κλικέτω πῶς ἔχοντων δύναμιν Λακεδαιμονίαν εἰς ἄχρον, οὐ πάλους, ὡς καὶ ἄλλοι καὶ παρρηλικῶς οὐδ' ἀνάξιον ὑμῖν ἐπράξατε τὸ πῶλεως, ἀλλ' ὑπεμείνατε ὑπὲρ τῶν δικῶν τὴν παρὸς ἐκείνης πόλεμον. τί οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγουσιν εἰς ἡμῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δεῖσθαι, ὅτι οὐδὲν αὐτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐπιφοβερὸν, οὐδ' ἀνεπιπύην, ταῦτα οὐδὲν αὐτοῖς ἔσθαι. Ἐπειτα πάλιν ἐπιμασι γράμματα, τῆ τότε ῥά μιν τῆ Μακεδονίᾳ, ἢ ἔκρωται ἐκ τῆ παρρηλικῆς, εἰ μὴ καὶ παρρηλικῶς τὸν ἔθνος, καὶ τῆ ἰν ὑβρεὶ τῶν, εἰ μὴ ἦν ταρπόμενα, ἐκ τῆ μηδὲν φρονιζέτω ἄν ἐχρήμα.

N A M quod in eo superioribus temporibus fuit pessimum, id ipsum est ad ea, quae restant optimum. Quid illud igitur est? quod propter ceteram vestram, & neglectum officij, res aduersae sunt. Nam si vobis omnia, quae decet, agentibus, res ita se haberent; ne spes quidem vlla reliqueretur, eas fore meliores. Deinde cogitandum id, quod partim ex alijs auditis, partim ipsi nostis; atque in memoriam reuocandum quanta aliquando potentia Lacedaemonijs praeditis: idque non ita olim, quam praecclare, & conuenienter, nihil alienum dignitate vrbis admiheritis: sed pro defensione iuris bellum illorum sustinueritis. Qua igitur gratia haec dico? ut sciatis, Athenienses, & videatis, nec quicquam praecautibus vobis esse formidabile: neque si neglexeritis, ex animi vestri sententia quicquam successuram: utque exemplis utamini, potentia quae tum fuit Lacedaemoniorum, quam vigilantia vestra superastis, & tunc insolentia Philippi, propter quam aestuamus, eo quod nihil eorum, quae curanda erant, curauimus.

EXEMPLVM ORATIONIS CIVILIS, ET FIGVRATAE, per dialogismos, & sermocinationes.

Quae est valde practica, & efficax ad sensus ferendos.

Magna in hoc genere figurarum Demosthenis felicitas.

Philipp.

Ποῦ οὖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότε ἀχρή, πρῶτον, ἐπειδὴ, νῦν Δία, ἀνάγκη τις ἦ; ἰν δὲ π χρὴ τὰ γιγνώμενα ἠγέσθαι, ἢ γὰρ αἶμα, τοῖς ἐλευθεροῖς με, τῶν ἀνάγκη τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀσχόντων εἶναι, ἢ ἐβλεπε, εἰπέ μοι, περιτόνως αὐτῶν πωθάνεσθαι κατὰ τὴν ἀγορὰν, ἢ γὰρ αἶμα καὶ ἄλλοι; γίνονται γὰρ ἂν ἑκατόν, ἢ Μακεδῶν ἀπὸρ, Ἀθηνῶν καὶ Ἰταλικῶν, καὶ τὰ

Quando igitur Athenienses, agenda quae sunt, ageris? Vbi aliquid acciderit: vbi credo necessitas aliqua fuerit? Quid vero de ijs, quae nunc fiunt, est existimandum? Nam ego quidem arbitror liberis hominibus maximam esse necessitatem, susceptum in rebus gerendis dedecus. Num vultis circueuntes alius percipere aliquid in foro? Age dic mihi, numquid afferitur nouum potestne quid magis nouum fieri, quam quodd homo Macedo subigit Athenienses, & Graeciam ad.